

TRÝ DIAMANT- BRÚDLEYP Í 60 ÁRA GOMLUM BINDIKLUBBA

– Í einum bindiklubba í Havn hittast tey trúføst aðru hvørja viku – bæði konurnar og menninir. Hetta hava tey gjørt í nærum seksti ár. Tá tað er fult mannað, eru tey 20 í tali, har tey yngstu eru í seksti árunum og tey elstu í áttatiárunum. Í hesum vinabólkinum eru trý pør, sum innan fyri seinastu átta mánaðirnir hava havt diamantbrúdleyp

ANNIKA KUNOY IM

Navnframi bindiklubb-
urin varð settur á
stovn fyrst í seks-
tiárunum, og sum
árinu eru liðin, eru fleiri pør lögð
aftrat hópinum.

– Tá vit byrjaðu bindiklubbin,
vóru tað bert konurnar, ið
hittust. Mennirnir vóru heima
há børnunum, men høvdu til
vana at koma eftir konunum, tá
bindiklubburin var av. Men sum
árinu ganga, og børnini vaksa,
so koma mennirnir fyrr og fyrr.
Vit høvdu ikki meir enn vent
okkum, so vóru teir har, sigur
Marita Guttessen flennandi.

– Og endin varð, at hetta bleiv
ein bindiklubbur fyri bæði kon-
urnar og menninar, og nú koma
pørini samstundis, leggur
Jacobina Setberg aftrat.

– Menninir plaga at seta seg
í sofuna at práta, og konurnar
seta seg í køkin at práta. Vit
hittast regluliga aðru hvørja
viku, og so hava vit eisini verið

fleiri góðar túrar saman - bæði
í summarhúsi í Føroyum og
uttanlands, greiðir Marita
Guttessen frá.

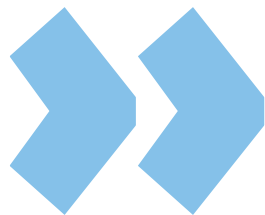
Bindiklubburin hittist enn
trúliga 14. hvønn dag, hóast
korona tilmælini hava órógvað
seinastu tíðina.

– Tað er fantastiskt, at vit
hava havt tann framíhjárætt, at
vit eru sloppin at havt so nógv
ár saman – at eldast saman. Tað
er ómetaligt stórt at eiga góðar
vinir. Tað hevur havt nógv at
siga fyri okkum øll, sigur Marita
Fossdal eisini.

– Vit ganga høgt upp í bindi-
klubban, og um konan ikki
fær komið, so kemur maðurin
kortini, flennir Jacobina Setberg.
Hesum tekur Arnstein
Niclasen undir við, og hann
greiðir frá um tíðina í Tórsgøtu,
tá hann og Leivur Guttessen av
fyrstani tíð knýttu vinabond.

– Hann er verðins tolnasti
maður, og tað tænar bara honum
til rós, at tað ongantíð hevur
verið eitt øvugt orð okkara mill-
um, flennir hann.

– Hann hevur verið tolin fyri

**Tað er fantastiskt,
at vit hava havt
tann framíhjárætt,
at vit eru sloppin
at havt so nógv ár
saman – at eldast
saman. Tað er
ómetaligt stórt at
eiga góðar vinir.
Tað hevur havt
nógv at siga fyri
okkum øll**

tykkum báðar, skoytir Annelena
upp í við einum skálkasmíli.

– Tað er nógv gott at minnst
afturá, sigur Annelena Niclasen
síðani.

Diamantbrúdleypini

Samfull seksti ár saman í hjúna-
lagi verður ikki øllum unt, og
pørini eru øll samd í, at dagurin
er verður at hátíðarhalda.

Marita og Leivur Guttessen
greiða frá, at tey høvdu lagt til
rættis eina veitslu fyri børnum
og barnabørnum í Kirkjubø. Tvær ommudøtur skuldu eisini
koma heim úr Danmark til
høvið.

– So kemur korona, og so
kundi man einki! Eg var inn-
stillað upp á, at vit skuldu sita
her einsamøll hendan dagin og
hyggja upp á hvønn annan. Men
so vórðu tilmælini broytt, og frá
júst hesum mánadegnum kundu
50 fólk savnast. Tíbetur bar til
há okkum at fara til Kirkjubøar
kortini, sigur hon glað.

– Tann morgunin vórðu vit
eisini tikin av bóli av, at øll
familjan og grannar ganga oman

gøtuna til húsini og syngja fyri
okkum. Tey høvdu kaffi og
kransakaku við, og vit fingi ein
góðan morgunmat saman. Tað
var fantastiskt, sigur hon tíðli-
ga rørd.

– Frá tí, at vit einki kundu,
og vit vóru innstillað upp á at
sita einsamøll heima, til at alt
knappliga bar til, sigur hon glað.

– Vit høvdu eisini avgjørt at
upplivdu vit diamantbrúdleyps-
dagin, so skuldi hann haldast,
siga Jacobina og Arnfinnur Set-
berg eisini.

Og tað gjørdi tey saman við á
leið 115 fólk á Panorama.

– Tá man giftist, so hopar
man, at man fær eitt langt lív
saman, men tað er ikki øllum
beskorið, sigur Jacobina Setberg.

